

ÄLLIKKÄ

Partiolippukunta Kalevan Karhut

2/23

ÄLLIKKÄ

Kalevan Karhujen lippukuntalehti

Päätoimittaja

Antto Hautamäki

Sudenkatu 7 B 10 33520

antto.hautamaki@elisanet.fi

Kannen kuva:Antto Hautamäki-
Kuva on Joutsenenpesältä(järvi)
lähellä Saarijärveä

Lippukunnan tilinumero

Partiolippukunta Kalevan
Karhut, Nordea FI18 1509
5000 0093 84.

"Meille saa antaa rahaa
ihan vapaasti".

Tuki ry:n tilille FI24 1277
3000 1153 84 käyttämällä
viitenumeroa 1261.

Lippukunta vuokraa Luosun

kämpää Ylläksellä

Hinta on talvisaikaan alkaen 10 e/hlö/vrk ja kesäaikaan 7 e / hlö/vrk. Lippukunnan jäsenet pääsevät vieläkin halvemmalla. Yli 20 hengen ryhmät neuvotellaan erikseen. Tilaa riittää noin 50:lle hengelle. Tiedustelut: Terttu Nyström 0400622866

Sisällysluettelo

Pääkirjoitus	4
Kesäleiri	6
Partioparaati	10
Kasukkamelonta	11
Lippukunnan ansiomerkkien jako K-riisissä	12
Ahman vartion retki Laipanmaalle	14
Tero Mustonen palkittu ympäristöpalkinnolla	16
Muistokirjoitus Tarvo Laaksosta	20
Syksyn ryhmien kokoontumisajat	22
Silppusäkki	24

A-TERVEHDYS

Oikein hyvää alkanutta syksyä karhuväelle!

Partion syyskauden käynnistyminen on hienoimpia hetkiä, joita partiovuoteen mahtuu. Usealle nuorelle partiolaiselle kyseessä on kasvun merkki: olemme nyt hieman osaavampia kuin vuosi sitten. Ryhmien johtajille toiminnan käynnistys tarkoittaa työpöydän ääreen palaamista. Sekä nuoret vartionjohtajat että aikuiset konkarit palaavat syksyisin täsmälleen samojen kysymysten ääreen: Minkälaista partiota aiomme tänä vuonna järjestää? Mitä partio oikeastaan on?

Aloitin partiopolkuni kymmenen vuotta sitten Kalevan Karhuissa seikkailijana. Tänä aikana olen tutustunut lippukuntamme ytimeen: tapoihin, ihmisiin ja perintöön. Eräänä iltana havahduin kuitenkin spontaanisti siihen, kuinka vähän tunnen ja tiedän partiosta. En tunne muita partiokoloja kuin omamme enkä muita leirialueita kuin Saarijärven. Karhujen lähes seitsemän vuosikymmenen mittaisesta historiastakin tiedän vain joitain yksityiskohtia. Miten näin on päässyt käymään?

ALLIKKA

Maailman eri puolilla partio voi näyttää hyvinkin erilaiselta siihen verrattuna, mikä on meille tuttua ja turvallista. Jo oman kotimaamme sisällä partion muotoja on yhtä monta kuin lip-pukuntiakin. Jotkut arvostavat enemmän erätaitoja, toiset yhteiskunnallista kasvatusta. Jotkin partiolaiset veneilevät, toiset eivät. Kuka tietää, millaista partiotoimintaa amerikkalaiset, intialaiset tai tunisialaiset harrastavat? En minä aina-kaan. Kuitenkin mielestäni tärkeämpi kysymys kuuluu: Mitä kaikkea me voisimme oppia heiltä?

Haluan kannustaa kaikkia partiolaisia innostumaan ja otta-maan selvää siitä, mitä kaikkea partio voi olla. Keskustelkaa, kyselkää, käykää matkoilla. Ei väliä sillä, kirjoitatteko kirjeen Englantiin vai kävelettekö naapurilippukunnan joulujuhlan yleisöön. Tutkimusmatkoilta pääsee kuitenkin aina palaamaan Saarijärven saunan löylyihin uutta oppineena.

Olkamme uteliaita.

Kim Palomäki

Kesäleiri

Karhu reality 23 oli mielestäni hyvä partio kokemus. Saarijärvelle saapuessamme sää oli sateinen ja kostea. Telttoja ja riippumattoja pystyttäessämme sää oli kuitenkin suotuisa, vaikka sade jatkui vielä illalla. Leirin ajaksi meidät jaettiin leirivartioihin, jotka oli nimetty Pohjois- ja Etelä-Amerikan alkuperäisheimojen mukaan. Minun vartioni nimeksi tuli Chumashit.

Leirillä monet asiat tehtiin leirivartioittain. Tärkeimmät näistä olivat työtehtävät, jotka hoidettiin jokaisen ruokailun jälkeen. Näihin kuului keittiöllä auttaminen, polttopuun hakkaaminen ja huussien huolto. Leirivartioittain myös saunottiin. Perjantai oli ensimmäinen kokonainen päivä, jonka me vietimme leirillä. Silloin oli myös ensimmäinen kunnollinen ohjelma. Perjantain ohjelma koostui kolmesta erillisestä aktiviteetista, jotka olivat ”metsä, vesi ja aarre”.

Aktiviteetit pidettiin ruokailujen väleissä ikäluokittain. Tarpojat ja samoajat oli minun ikäluokkani ja me aloitimme ”Aarteesta”. Meidän tehtävänäimme oli aloittaa aarrearkun nikkarointi. Seikkailijat ja sudenpennot jatkoivat arkkua omilla vuoroillaan. Lounaan jälkeen meidän ikäluokkamme siirtyi ”vesi”-aktiviteettiin. Käytännössä tämä tarkoitti inkkarikanooteilla melomista, joka oli ainakin omasta mielestäni oikein mukavaa. Päiväkahvin jälkeen meillä oli jäljellä enää ”metsä”-aktiviteetti. Tämä oli suunnistusta. Me onnistuimme hukkumaan kartalta parini kanssa, joten emme ehtineet löytää viimeistä rastia,

vaikkakin suunnistaminen onnistui muuten hyvin.

Päivällisen jälkeen me kaikki saunoimme ja pidimme iltanuotiota. Iltanuotiolla me pääsimme huutamaan oman leirivartiomme huudon, jonka olimme kehittäneet, sekä esittelemään oman aarrearkkumme. Sateisen yön jälkeen oli uusi päivä, eli lauantai. Lauantaina sää viimeinkin asettui kirkaaksi taivaaksi, joka oli suotuisaa lauantain haikille.

Haikki oli varmasti monen leiriläisen mielestä paras ohjelma koko leirillä. Minä olen samaa mieltä, vaikkakin isommille varattu jousiammunta oli sille hyvä vastus. Haikki pidettiin ikäryhmittäin. Meidän haikillamme me suunnistimme metsään piilotettuja rasteja pitkin Saarijärveä lähellä sijaitsevalle Musti-järven laavulle. Suunnistaessamme meidän toinen haikin pitäjä "Hiltsu" opetti meille suunnistamisen ja kartanlukemisen perusteita, sekä kompassin käyttöä. Musti-järvelle päästyämme me aloimme valmistamaan sienimuhennosta, sekä "sissimuonaa". Sienet sienimuhennokseen me löysimme matkalta laavulle rastien välistä.

ALLIKKA

Ruuan valmistuessa me pääsimme kokeilemaan heittoveitsien heittämistä, jossa minä olin umpi-surkea, joka ei vähentänyt sen hauskuutta.

“Sissimuonat”, sekä muhennos mahassamme me palasimme Saarijärvelle, jossa me pääsimme vielä, jos halusi ampumaan jousella.

Päivällisen jälkeen saunoimme ja pidimme iltanuotiota niin kuin edellisenäkin iltana. Tänään iltanuotiolla päästiin myös näkemään jokaisen leirivartion lippu, jonka jokainen leirivartio oli piirtänyt.

Viimeisen yön jälkeen heräsimme kirkkaaseen aamuun ja lipun nostossa saimme kuulla, että meillä olisi leiriolympialaiset. Näihin olympialaisiin kuului lajeina esimerkiksi tulitikun heitto, arviointikilpailu, sekä kolikoiden kuljetus. Olympialaisten jälkeen lounaalla oli karhujen perinteistä leiriruokaa eli “ooppaheijaa”.

Vierailijoita alkoi saapua paikalle juuri, kun leirejä alettiin purkamaan. Kun vieraiden kanssa oli jutusteltu tarpeeksi, alettiin valmistautua Paavo-juoksuun. Minäkin siihen osallistuin ja sain oman parhaan aikani koskaan. Mehutarjoilu odotti kaikkia Paavo-juoksun jälkeen. Viimeiset pakkailut tehtiin mehun jälkeen, jotta oltaisiin valmiita lähtöön. Monien vanhemmat auttoivat myös pakkailuissa. Leiri loppui lippuaukiolla lipunlaskuun, joka sai tapahtua poutaisella säällä. Leiriltä sai lähteä hyvin mielin kotimatalle. Itse olin hyvin tyytyväinen leiriin ja sen tarjoamiin aktiviteetteihin.

Teksti: Petrus Pikkarainen

Kuvat: Kaisa Laaksonen

Partioparaati

Tampereella järjestettiin pitkästä aikaa partioparaati 7.5.2023. Ratikka-ajasta tutulla kaavalla marssimme Keskustorilta Puutarhankatua ja Hämeenpuistoa pitkin Särkänniemeen. Ohimarssi oli Puutarhankadulla.

Kuvat ja teksti: **Antto Hautamäki**

Kasukkamelonta

Tänä vuonna Kasukkamelonta melottiin Kiimajoen melontareitillä Teiskossa. Alun perin oli aikomus mennä itse Kiimajoelle, mutta suunnitelma muuttui joen mataluuden vuoksi. Melonnassa oli mukana yhteensä 7 Kasua ja Karhua.

Sää oli ainakin allekirjoittaneen mielestä juuri sopiva. Sopivan lämmin ja pilvipouta. Myöskään tuuli ei ollut ylitsepääsettömän kovaa. Alkumatka oli jokimaista vesistöä. eräskin alittamamme silta oli niin matala, että sai mennä kanoottiin lähes pitkälle, että mahtui alta!

Loppumatka olikin sitten isomman järven selkää pitkin melomista. Hieman haastetta tuli oikean rantautumispaikan löytämisessä (lue pieni harhamelonta), mutta siitäkin selvittiin lopulta maaliin. Melonnan jälkeen käytiin suosituksista katsomassa vähän matkan päässä olevaa Kalmakurjenkoskea, josta kuva.

Kuvat ja teksti: **Antto Hautamäki**

Merkkienjako tilaisuus K-riisissä

Johtajiston perinteisessä kevätkauden päättäjäisissä K-riisissä jaettiin mm. ansiomerkkejä ansioituneille Kalevan Karhuille.

Merkkien saajat:

Collanin solki

Taru Nurmi

Louhisuden solki

Vilho Kurki, Eino Huuskonen, Niilo Huhtala ja Teemu Turunen,

Kalevan Karhujen kultainen ansiomerkki

Marjo Rikkinen

(kuva: partiowiki, SP)

Laipanmaan retki 26.-30.6.

Ahma-vartio teki reissun alkukesästä Laipanmaalle, josta nämä kuvat on otettu.

ÄLLIKÄ

Kuvat: **Arttu Aalto** ja **Eija Raivo** (Ahma-vartiolaisen Eemeli Raivon äiti),

Tero Mustonen sai merkittävän ympäristöpalkinnon

Tero Mustoselle myönnettiin 24.4.2023 ympäristöalan ”Nobelina” tunnettu Goldman-palkinto Yhdysvalloissa, San Franciscossa. Palkinto jaetaan vuosittain ja sitä pidetään maailman merkittävimpänä ympäristöpalkintona. Palkinto myönnetään tavallisille ihmisille, ympäristösankareille, jotka ovat tehneet merkittäviä ympäristötekoja. Sillä palkitaan ruohonjuuritason ympäristöaktivistien saavutuksia ja johtajuutta, jotka innostavat meitä kaikkia toimimaan planeettamme suojelemiseksi. Tänä vuonna palkittiin kuusi henkilöä, kuudelta mantereelta, kultakin yksi. Euroopasta palkinnon sai dosentti (YTT), kalastaja **Tero Mustonen**

Video palkintotapahtumasta on katsottavissa osoitteessa: <https://www.youtube.com/watch?v=v2TUPpHGZi8>. Se sisältää alussa ns. Suomi-esittelyn. Palkinnon perusteluissa todetaan mm.: ”Hän taistelee ilmastonmuutosta vastaan ruohonjuuritasolla ja on luonut luonnon ennallistamiseen mallin, jota voidaan soveltaa kaikkialla maailmassa.

Elementtinä vesi ja suunta arktinen

Tero on syntynyt ja varttunut nuoruutensa Tampereella. Hän liittyi lippukunta Kalevan Karhuihin n. 40 vuotta sitten ja toimi Kettu-vartiossa serkkunsa Ville Kurjen kanssa. Teron lapsuuteen ja nuoruuteen kuuluivat jokakesäiset matkat Lappiin. Ne jättivät häneen lähtemättömät jäljet ja rakkauden arktiseen.

Hänen johdollaan elvytetään maailman tärkeimpiä hiilinieluja

Vasemmalla olevassa Kuvassa nuori Tero kalastamassa Lapissa.

ALLIKKA

vuosikymmenten teollisen käytön jälkeen ratkaisevan tärkeiksi monimuotoisuusalueiksi.”

Ei ollut mies vielä ihan täysi-ikäinen, kun tämä Kalevan Karhu lähti ensimmäisen kerran töihin eräoppaaksi ja vetämään kaanoittiretkiä Minnesotan osavaltioon Kanadan ja Yhdysvaltojen rajalle Boundary Waters Canoe Area Wilderness -alueelle. Sinne hänet houkutteli tuolloin Kalevan Karhuissa niin ikään vaikuttanut Mikko Lamminpää. Tero kertoi v. 1994 erään paikallislehden haastattelussa, että Minnesotassa ”oli aavistuksen verran suurempaa, rehevämpää ja komeampaa kuin Kalevan Karhujen tukikohdassa Teiskossa”. Edelleen hän jatkaa noista ajoista: ”Karhuissa meitä koulutti aikoinaan Aarno Lyly. Poikia oli alun perin yli 30, mutta nyt enää parhaat kaverit Ville Kurki, Oula Martikainen ja Perttu Hyöty”. Hän kertoo tuossa lehtihaastattelussa viestin myös nuoremmille: ”Menkää maailmalle, hakekaa elämyksiä, avatkaa kansainvälisiä ovia ja löytäkää itsenne. Älkääkä sanoko, että hah hah, miten naivia. Juuri noin minä sen nimittäin koin.” Kalevan Karhujen leireillä koulutetaan Teron mielestä partiolaisia hyvin keskellä metsää Tampereella. Opit olivatkin tarpeet, koska eräoppaan tuli varautua kaikkeen, mm. ruokatavaroiden sitomiseen puun oksaan karhujen varalta.

Kirjoitettuaan ylioppilaaksi ja käytyään armeijan hän suoritti maisterin tutkinnon kansainvälisestä politiikasta Tampereen yliopistossa. Tampereella hän tutustui myös tulevaan vaimoonsa Kaisuun. He muuttivat 2000-luvun alkuvaiheessa Joensuuhun, mistä Teron isän puoleinen suku on kotoisin. Joensuun yliopistossa Tero väitteli tohtoriksi ja Kaisu valmistui maisteriksi, molemmat ns. ihmismaantieteen alalta.

Maailmanmatkat jatkuivat nyt usein yhdessä Kaisun kanssa. Pienempiä, muutaman viikon tai kuukauden mittaisia matkoja mm. Uuteen Seelantiin, Australiaan ja Afrikkaan Tero saattoi tehdä yksin. Yhdessä he ovat asuneet mm. vuoden verran Kanadassa, Islannissa ja puolen vuoden verran Siperiassa.

ALLIKKA

Paljon on siis matkoja tehty, ei pikasellaisia yleensä. Lähimpänä Teron sydäntä ovat alkuperäiskansat, varsinkin arktisilla alueilla. Hän on varsin kysytty puhuja kansainvälisissä konferensseissa. Matkustaa saa siis edelleen, pyyntöjä kansainvälisiltä foorumeilta tulee tasaisen jatkuvasti. Hän on toiminut myös YK:n alaisen Intergovernmental Panel on Climate Change eli IPCC:n Euroopan pääkirjoittajana vuonna 2022. Tämä elin on tutkijapiireissä varsin tunnettu ja arvostettu elin.

Työnäkin luonto

Tero oli vuosituhatosen vaihteessa perustamassa Lumimuutos (Snowchange)-nimistä osuuskuntaa, jossa hän toimii puheenjohtajana edelleen. Lumimuutoksen Elpyvä maisema (Landscape Rewilding) -ohjelma ennallistaa laajoja maisemata-son kohteita siten, että luontoarvot palaavat. Osuuskunta ennallistaa pääasiallisesti entisiä soita, vesistöjä, metsiä ja kosteikkoja. Teron työn ydintä ovat alkuperäiskansojen (esim. saamelais-ten) ja viimeisimmän tieteellisen tiedon yhdistäminen. Ennallistaminen tähtää myös hiilivarastojen ja hiilensidonnan lisäämiseen. Ennallistamistoimien on todettu olevan tehokkaita. Goldman-palkintoraadin perusteluissakin mainittiin, että ennallistamismenetelmiä voidaan myös soveltaa muualla Euroopassa, kuitenkin aina huomioiden paikallinen luonto ja tavoitteet.

Huhtikuusta 2018 tähän päivään Tero on johtanut 85 entisen teollisen turvetuotanto- ja metsätalousohjeen luonnontilan ennallistamista eri puolilla Suomea. Yhteensä 52 000 hehtaarin vaikutusala on muuttunut tuottaviksi, biologisesti monimuotoisiksi kosteikoiksi ja elinympäristöiksi. Tero ei pröystäile saavutuksillaan. Tunnustusta oleellisempaa hänelle on muutoksen aikaansaaminen. Saamansa n. 200 000 euron palkinnon hän aikoo käyttää ennallistamistyöhön. Ympäristönsuojelijan ja ammattikalastajan tämän hetken unelmat ja tavoitteet ovatkin hyvin konkreettisia:

1. kotimaisen kalan arvon nostaminen
2. metsäpeuran vasomisalueiden hankinta ja ennallistaminen järvilohen sukupuuton estäminen kutualueita ennallistamalla. Ennallistamisohjelmaan voi tutustua osoitteessa www.maisema.org.

Tero itse pitää palkintoa huomionosoituksena paitsi omalle työlleen, myös Lumimuutoksen työlle. Tero totesi mm. Helsingin Sanomien haastattelussa 25.4.2023: ”Omassa maailmassani palkinnon merkitys on siinä, että se tunnustaa ja antaa arvon suomalaisten ammattikalastajien ja luonnossa elävien ihmisten ajattelulle ja kulttuurille.”

Anne Mustonen

Kuva: Tero Mustonen pitämässä palkintopuhetta Goldman Price -seremoniassa San Fransiscossa. Kuva Goldman Environmental Prize.

Tarvo Laakso

15.12.1955 - 9.8.2023

Kalevan seurakuntataloa vastapäätä Väinölänkadulla asui Laakson perhe. Tarvo Laakso oli mukana Kalevan Karhujen partio-toiminnassa ja perusti aikanaan Nuolihaukka-vartion.

Tarvon isovelji Sakke, Sauli Laakso nykyisin Sauli Turja, toimi seurakunnan v.t. poikatyöntekijänä ja KaKan lippukunnanjohtajana vuosina 1963-1964.

Tarvon toinen veli Nuti, Teppo Laakso nykyisin Teppo Turja, toimi lippukunnassa monissa tehtävissä ja sitten lippukunnanjohtajanakin vuonna 1974.

Tarvon gospel-uraa ja elämää käsittelevässä muistelmakirjassa, Rokkipappi, on mukavien tapausten lisäksi myös kertomus talvi-leiristä, joka jätti Tarvolle muiston väheksynnästä ja kiusaamisesta. Aihe ei siis ole millään tavalla uusi. Tarvo oli ollut myös Lapinhämeessä talkooporukan mukana ja jo silloin tahtonut kitaroinen esiintyä trubaduurina.

Yle, MTV, Helsingin Sanomat, Aamulehti ja monet muut mediat julkaisivat Tarvosta hänen kuolemansa jälkeen kirjoituksia, joissa Tarvon todettiin olleen yksi keskeisistä Suomi-gospelin pioneereista. Tarvo julkaisikin kymmeniä hengellisiä rytmikmusiikin kokoelmia mm. yhtyeittensä Tram, Grace ja Tunturipelimannit kanssa.

Lappi ja erityisesti Kilpisjärvi oli Tarvolle tärkeä. Hän lomaili siellä papintöistään kymmeniä kertoja perheineen. Rovasti Tarvo Laakso ehti nauttia eläkkeestään vain pari vuotta. Häntä suremaan jäi Marja-puoliso ja viisi aikuista poikaa.

Rokkipappina tunnetun Tarvo Laakson nimen viereen liitämme nyt partiolaisten merkin ”olen mennyt kotiin”.

Teksti **Teppo Turja**

Ryhmien kokoontumisajat

Sudenpennut

Kung Fu Pandat maanantaisin kello 18-19:30

Käpykarhut keskiviikkoisin kello 17.30-18.30

Seikkailijat

Naali torstaisin kello 18-19

Kettu torstaisin kello 19-20

Tarpojat

Ahma	maanantaisin	kello 18:30-20:00
Korppi	tiistaisin	kello 17.30-18.30
Susi	tiistaisin	kello 18.30-19.30
Hilleri	keskiviikkoisin	kello 19-20.30

Samoajat

Lumikko syksyn ensimmäinen kokoontuminen torstaina 14.9

ÄLLIKÄ

Silppu Säkki

§ Täsmennys edelliseen Ällikkään(1/23): Kippara on toiminut Kalevan Karhuissa kolkkajohtajana, karhunpentujohtajana ja sudenpentujohtajana, kuulunut kolkkajohtajien Ursula-vartioon ja sitten Karhukoplaan, mutta ei ole kuulunut partiopoikaosastoon.

§ Laineen Timolla on polkupyöränpumppu. Pyöräilevä Timo toi pumppun Kalevantielle 5.8.

§B-P, partioliikkeen perustaja, lordi Baden-Powell vieraili Suomessa 20.8.1933. Vierailun isäntä oli marsalkka Mannerheim.

Tapahtuman 90-vuotismuistojuhlissa 22.8.2023 Mannerheim-museolla oli mukana myös hopeajoutsen Kalevan Karhuista.